

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

A1

Όλα στους εμφύλιους πολέμους είναι αξιοθρήνητα, αλλά τίποτα δεν (είναι) πιο αξιοθρήνητο από την ίδια τη νίκη: αυτή κάνει τους νικητές αγριότερους και πιο αχαλίνωτους, ώστε ακόμα κι αν δεν είναι τέτοιοι από τη φύση τους, από την ανάγκη να εξαναγκάζονται να γίνουν. Γιατί οι εκβάσεις των εμφύλιων πολέμων είναι πάντοτε τέτοιες, ώστε να γίνονται όχι μόνο αυτά, τα οποία θέλει ο νικητής, αλλά ακόμα ώστε ο νικητής να κάνει το χατίρι σ' αυτούς, με τη βοήθεια των οποίων κερδίθηκε η νίκη.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή τους πολλοί, όχι μόνο φαύλοι αλλά ακόμα και άπειροι, αν είχα τιμωρήσει αυτόν, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε κατά τρόπο σκληρό και τυραννικό. Τώρα καταλαβαίνω ότι, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δε θα είναι τόσο ανόητος, ώστε αυτός να μη βλέπει ότι έγινε συνωμοσία, κανείς τόσο φαύλος, ώστε να μην το ομολογεί.

B1

bellum civile/miserrimum/ipsam/victoribus/feroci/talis/exitu/earum/auxilium/auctoritas/plus/huic/castrorum/stultam

B2

reddidisti/sunto/cogere/feriendū/vult/obsequatur/peperisti/animadversum-animadversu/dixerint/intellexisse/perveniebatis/intende/vidissemus/fatebuntur

Γ1α

miserius: κατηγορούμενο στο nihil από το est

ferocios: κατηγορούμενο του αντικειμένου victores από το reddit

bellorum: γενική υποκειμενική στο exitus

iis: αντικείμενο στο obsequatur

id: υποκείμενο στο factum esse

fore: αντικείμενο στο intellego

coniurationem: υποκείμενο στο factam esse

Γ1β

in bellis civilibus = in bellis quae civilia sunt

Γ1γ

Cicero scripsit in bellorum enim civilium exitus tales semper esse, ut non solum ea fierent, quae vellet victor, sed etiam ut victor obsequeretur iis, quorum auxilio victoria parta esset.

Γ2α

etiamsi natura tales non sint: ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΧΩΡΗΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ. Εισάγεται με τον παραχωρητικό σύνδεσμο etiamsi, εκφέρεται με Υποτακτική (sint) γιατί δηλώνει μια υποθετική πράξη ή κατάσταση που και αν δεχτούμε ότι αληθεύει, δεν αναιρεί το περιεχόμενο της πρότασης που προσδιορίζει, χρόνου Ενεστώτα γιατί εξαρτάται από ρήμα χρόνου αρκτικού (cogantur) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2 β

quae velit victor: ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΑ ΑΝΑΦΟΡΙΚΗ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΙΚΗ στο ea ΠΡΟΤΑΣΗ. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία quae, εκφέρεται με Υποτακτική (velit) εξαιτίας έλξης από την Υποτακτική της προηγούμενης

δευτερεύουσας συμπερασματικής πρότασης, χρόνου Ενεστώτα γιατί εξαρτάται από ρήμα χρόνου αρκτικού (fiant) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2γ

si pervenerit (Υποτακτική Παρακειμένου) (υπόθεση) ⇒ fore (απαρέμφατο Μέλλοντα) (απόδοση).
Απεξαρτημένος ο υποθετικός λόγος θα γίνει: si pervenerit (Οριστική Συντελεσμένου Μέλλοντα) ⇒ nemo erit stultus, nemo erit improbus (Οριστική Μέλλοντα).

Ο υποθετικός λόγος δηλώνει την ΑΝΟΙΧΤΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Si perveniat..., nemo sit (υπόθεση δυνατή ή πιθανή στο παρόν – μέλλον)